

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 4 krone,
za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 3 krone.

Uredništvo v Alojzijevišču, upravništvo v Marijanišču.

Žensko petje v cerkvi.¹⁾

Iz Motuproprija papeža Pija X. izvajajo nekateri, da ne smejo ženske v cerkvi peti. „Ker opravljajo peveci v cerkvi liturgično službo, se ne more dopustiti, da bi ženske — ki so izključene od liturgične službe — sodelovale v koru, da bi bile del kakršnegakoli pevskega kora.“ (Motuproprio V, n. 13). Ali so res po tem dekretu ženske popolnoma izključene od cerkvenega petja? Ali res ta dekret popolnoma zametuje lepo navado že prvih krščanskih časov, ko je vse ljudstvo, tudi ženske, molilo in pelo z duhovniki vred duhovne dnevnice? Ali naj se vsled tega dekreta popolnoma odstrani že skozi stoletja udomačena navada cerkvenega ljudskega petja? Ali ne sme verno ljudstvo več prepevati slave svojemu Bogu? Ali ne preskrbnjejo ženske večji del ljudskega petja? Če bi bile navedene besede dekreta vzeti v tem smislu, bi bile nasprotne besedam ravnoistega dekreta: „Skrbi naj se, da se zopet uvede gregoriansko petje, s katerim naj po starodavni šegi verniki prepevajo slavo Bogu in sodelujejo pri praznovanju skrivnosti.“ (II, n. 4.) Med vernike pa spadajo tudi ženske. Mancini pravi, da je popolnoma napačna misel, da je hotel sveti oče z Motuproprio izključiti ženske od cerkvenega petja; ravno nasprotno, sveti oče Pij X. prav iskreno želi, da bi se naučili gregorianskega korala vsi verniki, in ga proizvajali moški in ženske.

Oni, ki hočejo odpraviti ženske s kora, se sklicujejo vedno na one besede dekreta, da ženske ne morejo sodelovati v koru, da se ne more dopustiti, da bi bile del kora, ker so izključene iz liturgične službe. Na kaj se upirajo te besede dekreta? „Izvēmši one melodije (koralne speve), ki so lastne le mašniku in strežnikom pri oltarju, naj vse druge liturgične speve proizvajajo leviti, katerih službo pa opravljajo cerkveni peveci.“ (Motuproprio V, n. 12.) Iz tega sklepajo: ker se ženske ne morejo prištevati levitom, se tudi ne morejo dopuščati k pevskeemu koru.

¹⁾ Prim. C. Mancini P. C. M.: „De cantu mulierum in ecclesia“ v Ephemerides liturgicae 1908, št. 3.

Kaj pomeni „se ne morejo dopuščati k pevskeemu koru, ne smejo sodelovati v kornu“? Ali naj bo prepovedano ženskemu spolu peti obenem s korom klerikov, kakor se to dogaja v Italiji, ko vse ljudstvo, tudi ženske, z duhovniki vred poje psalme pri slovesnih vesperah? Ali naj bo ženskemu spolu prepovedano peti pri slovesni maši odgovore, kakor Amen? Et eum spiritu tuo? Ali ne smejo ženske pri slovesni maši peti: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus? Mancini pravi, da je skoraj neverjetno, da bi bilo to prepovedano. Mogoče je zmota; toda kako naj razlagamo potem one besede dekreta: verniki naj sodelujejo s petjem gregorianskega korala pri praznovanju skrivnosti? Med vernike spada tudi ženski spol. Torej ne morejo imeti one besede v dekretu tega pomena, da bi bile ženske izključene od pevskega kora.

Kedaj je služba pevcev liturgična, iz katere so izključene ženske? Kedaj se poje v kornu, kjer ne morejo sodelovati ženske? Služba pevcev je liturgična, v kolikor jo opravljajo pevci namesto levitov-klerikov v kornu okrog oltarja, ali za oltarjem, ali v presbiteriju, najsvetejšem kraju cerkve. Ker pa ženske ne smejo biti v presbiteriju, ne smejo biti v presbiterijskem pevskeemu kornu. Zato pravi po pravici dekret: da so izključene iz liturgične službe, da se ne smejo dopustiti v pevski kor. Če so pa ženske izven presbiterijskega pevskega kora, v prostoru v ladji, ali na pevskih korih, kakor jih imamo pri nas v zadnjem delu ladje; če so, kolikor je mogoče, ločene od moških; če so prav naučene peti, jim ne prepoveduje petja v cerkvi niti *Motuproprio* niti kak drug zakon.¹⁾

Če bi ne bila ta razlaga prava, bi se morale redovnice umakniti s svojih korov in poklicati nanje moške pevce. Sedaj je dostop njihovega pevskega kora prepovedan moškim, če bi bila ta razlaga napačna, bi bil prepovedan dostop redovnicam samim.²⁾ Redovnicam je dolžnost, da prepevajo antifone in psalme pri dnevnica, dolžnost jim je, da odgovarjajo pri mašah. Enako dolžnost imajo tudi redovnice, ki nimajo klavzure. Peti morajo vespere, litanije, *Tantum ergo*, odgovarjati pri mašah i. dr. Če imajo redovnice to dolžnost, radi tega tudi pravico, se mora ali ista pravica dati tudi drugemu ženskemu spolu, ali se pa morajo redovnice prištevati moškemu spolu. Tretje ni mogoče. Iz tega sledi, da je po dekretu *Motuproprio* prepovedano ženskemu spolu opravljati liturgično službo petja v presbiterijskem pevskeemu kornu, v vseh drugih prostorih, tudi na našem pevskeemu kornu, jim je pa do-

¹⁾ Zdi se, da je Sveti Oče vendar nameraval to, da bi ženske tudi na korih, kakor jih imamo pri nas, ne smele peti. Pozitivno govori *Motuproprio* sam, ko pravi, da se ne more dopuščati, da bi bile ženske del kakršnegakoli kora. Negativno pa iz sledečega dogodka: Neki avstrijski škof je sv. Očetu tudi omenil, da pejo v njegovi škofiji ženske na korih in da bi bilo težko odpraviti to staro navado, ker se nad njo pač nihče ne spotika. Sv. Oče je razprostrl roko pred očmi in dejal, da bo glede tega skozi prste pogledal. Takrat je torej pač še nameraval ženske odstraniti sploh s korov, seveda pa ne od ljudskega petja. Kakšne misli je danes, ne vemo.

²⁾ Redovnice so imele že prej posebno dovoljenje oz. ukaz, prepevati pri službi božji, vendar pa jim je prepovedano peti pri nekaterih liturgičnih opravilih, kjer smejo peti moški pevci — laiki. Drugim ženskam je bilo prepovedano peti na kornu, ne pa pri splošnem ljudskem petju po cerkvi.

voljeno. S to razlago se skladajo tudi odgovori rimske kongregacije na razna vprašanja, poslana od raznih škotov. Sestavil pa je odgovore Mancini, apost. protonotar v Piacenzi in predsednik komisije za gregorianski koral J. Pothier.

(Konec prih.)

Rihar renatus.

(Spisal Stanko Premrl.)

(Konec.)

II. Kimovčeva izdaja prvega zvezka Riharjevih pesmi se je vobče srečno obnesla. Ne rečem, da je v njej vse brez napake in da ne potrebuje nobene pile več; a zadnje morem reči le izjemoma o nekaterih pesmih oz. nekaterih mestih, ki bi bila lahko še boljša.

Pesmi so dobro odbrane in primerne za cerkveno porabo. Edino št. 14. in 17. sta nekoliko manj dobri. No pa pevane „maestoso“ in „andante sostenuto“, kakor je nakazano pri njih, ne bodo toliko napačne kot bi se glasile v hitrem tempo.

14 pesmi ima samo slovenski tekst, ena sama latinski in ostalih 6 ima latinski in slovenski tekst.

Več pesmi je transponiranih pol ali cel ton, ena celo za malo terco nižje od originala. Popolnoma v redu, ker Rihar je zlagal pogostokrat v nekoliko previsokih legah. Precejšnjo prostost si je dovolil g. Kimovec v št. 5 (Sv. večer). Pri Riharju stoji cela pesem v C-duru, tudi srednji del, ki ga najdemo v novi izdaji preloženega v G-dur (oz. na dominantno.) Stem je dvojno doseženo, da se sopranu in altu ni treba mučiti v višinah in da je prišlo tako v pesem nekoliko kontrasta in stem mnogoličnosti.

Glede št. 8. (Trpljenje Jezusovo) omenjam, da se nahaja ista tudi v L. Dolinar-jevi zbirki „Napevi za pesmi v godove in praznike celega leta“ (V Ljubljani 1862.) In sicer se nahaja tamkaj 4glasno postavljen v D-duru. Razlikuje se le v toliko od one v Rihar-jevi zbirki, da jo je Rihar transponiral v C in semtertje okrasil z melodičnim nakitom. Kdo je njen pravi oče, Rihar ali Dolinar, ne bom na tem mestu razpravljajal. Dodajam le še to, da se od pesmi, izdanih v 1. zvezku, nahajata še dve drugi pri Dolinarju: št. 11. (Velikonočna) in št. 12. (Vnebohod). Dolinar jih ima 3glasno postavljene, prvo v C, drugo v D-duru. Zanimivo je opazovati, kako se je godilo z omenjeno velikonočno pesmijo. Dolinar jo ima v C, Rihar v B in Kimovec v A-duru. Kar je primanjkovalo svojčas pesmim na pravem glasbenem jedru višji glasbeni umetnosti, to so nadomestovali — vsaj tako bi se modernemu glasbeniku dozdevalo — z visokim vpitjem.

„Kar je glede napeva ali harmonije ali kakorkoliže dobro, naj ostane kakor je bilo“, tako nekako se je izrazil g. Kimovec v predgovoru. Ne bom kazal onih mest, kjer je ta zahteva spolnjena in to načelo uporabljeno. Ne smem pa tiho iti mimo onih mest, kjer se g. Kimovec ni držal tega načela.

V 1. št. (Jezus) v 5. taktu je v sopranu spustil osminjko *e*, a jo porabil v III. vrsti v 3. taktu. Tu bi se bil lahko držal na obeh mestih originala. — Pri št. 8. v 1. vrsti v 6. taktu je brez pravega vzroka spremenjen postop v altu. Rihar in Dolinar imata malo sekundo. Zakaj stojita: *f*, es mesto *f*, *e*, ne vem. — Pri št. 15. (Molim te ponižno) se je g. Kimovec menda bal osminskih pavz, ki stoje v originalu od ponavljalnega znaka dalje. Tu naj bi se bil zopet raje držal originala in pisal takole:

Saj je ravno z malimi pavzami označeno, naj se delajo med posameznimi besedami kratki odmori.

Pri št. 17. bi bil lahko ostal v III. vrsti, 4. taktu v sopranu hromatični postop *c*, *cis*, *d*. Kajti ravno v tej pesmi je nekaj diatoničnih postopov, ki so veliko manj vredni nego ta nedolžni *c*, *cis*.

Posebno pa še mislim, da se je g. Kimovec pri zadnji št. 21. (sv. Trojica) na par mestih močno oddaljil od originala oz. iskal nekaj boljšega, kar se mu ni najbolje posrečilo. Primerjajmo!

a) **Rihar.¹⁾**

Two staves of music. The top staff is in treble clef and the bottom in bass clef. The key signature has one sharp (F#). The music consists of chords and single notes. The text "etc." is at the end.

b) **Kimovec.**

Two staves of music. The top staff is in treble clef and the bottom in bass clef. The key signature has one sharp (F#). The music consists of chords and single notes. The text "etc." is at the end.

c) **Premrl.**

Two staves of music. The top staff is in treble clef and the bottom in bass clef. The key signature has one sharp (F#). The music consists of chords and single notes. The text "etc." is at the end.

¹⁾ Vishe sa svete pesmi. Prve bukvice od Blaža Potočnika zhveterografsno poštavljene od Gr. Riharja. V Ljubljani. Str. 39.

V prvem taktu ima Rihar same dominantne harmonije; g. Kimovec se je spustil takoj tudi na druge skalne stopinje in harmonije. V zgledu c) sem pokazal, kako si jaz mislim najbolj primerno. Da ni treba ponavljati iste harmonije, sem porabil razen septakorda tudi kvintsektakord in terckvartakord. V drugem taktu Kimovčeve uredbe mi ne dopada neposredni skok v seksti navzdol, ki nikakor ni cerkven. V popravku sem to toliko premenil, da se pospne tenor do fis in napravi raje sekstni postop navzgor, ki je bolj moški in korenjaški nego v seksti navzdol. V tretjem taktu se je g. Kimovec ognil prvotnim harmonijam in je tudi melodijo prenesel iz soprana v bas. Jaz sem v zgoranjem zgledu ohranil prvotne temeljne harmonije, melodijo pa dal deloma soprano deloma basu.

Zdaj pa še nekoliko opazk k nekaterim mestom v tej zbirki. Pri št. 1. v II. vrsti, 1. taktu je v tenoru naravnejše pisati: d, c, cis nego d, his, cis. Istotako v III. vrsti. Pač pa je na mestu his na str. 2. v predpredzadnjem taktu, ker postopa v vsopredni seksti z basom. — Pri št. 5. bi bilo naravneje, če bi postopal tenor v II. in III. vrsti od h v c mesto v g. Saj ni potreba, da bi imeli vedno in povsod polne akorde. Bas pa naj dobi v II. vrsti v predzadnjem taktu za prvi udarec noto f mesto d. Potem stopata bas in sopran v nasprotni smeri, kar je lepše in samostojnejše. — Omenjam nadalje, da take zaporedne oktave kakor so n. pr. v št. 6. v I. vrsti od 6.—8. takta med tenorom in basom:

niso kaj prida; a težje se jim je izogniti pri prirejanju raznih skladeb nego pri samostojnem skladanju. Nahajajo se v tem zvezku na več mestih. — Akord,

kakršnen se nahaja v št. 8. v III. vrsti:

ki je dominantni septakord s sekstnim zadržkom, najdemo pri Riharju neštelokrat. Spada bolj na posveta tla nego v cerkev. Kakor je g. Foerster v „Ceciliji“ popravil taka mesta, naj bi se bilo tudi tu storilo.

Tako namreč:

Kaj prazno se glasita dva tritonusa na str. 11. v zadnjem taktu čeravno v prehodu. Tu bi bil tudi preje boljši original nego to.

Pri št. 15. svetujem, naj ima alt proti koncu skladbe pri besedah „sed auditu solo tulo creditur“ obakrat enake naslednje postope:

sed audi - tu so - lo

V št. 20. imamo v 2. delu te skladbe krasno in mogočno modulacijo. Le povratek nazaj v C-dur je prenegel. Pa ker je vmes odmor in ker se cela skladba mora peti jako počasi, se bo ta nedostatek pri petju na ta način nekoliko prikril. G. Kimovec sam je prišel do tega, kakor mi je zasebno sporočil, da tu nečesa manjka; a ravno zaradi te izredne modulacije je sprejel ta zbor v svojo zbirko.

Če hočemo biti pravični, moramo — to še cukrat povdarjam — kljub nekaterim nedostatom z veseljem in hvaležnostjo pripoznati lep splošen izid in rezultat pretega zvezka. Upajmo, da bodo prihodnji še izbornejši, še korektnjši in še boljši.

Nove orgle.

Na Vrhpolju pri Vipavi.

Brata Maier iz Feldkircha sta postavila v župni cerkvi v Vrhpolju nove orgle z desetimi spremeni. Dispozicija je takale: 1. Principal 8', 2. Salicional 8', 3. Dolce 8', 4. Gedeckt 8', 5. Flauto amabile 8', 6. Octav 4', 7. Traversflöte 4', 8. Mikstur 3 — 4, 9. Subbas 16', 10. Cello 8'. — Superoktavni, suboktavni in pedalni sklep, štiri zbiralniki.

Omara je preprosta, cerkvi primerna, spredaj eleganten igralnik in še je prostora dovolj za pevce. Meh (Kastenbalg) na dnu orgel daje 85 mm pritiska, je zelo obširen in daje obilo sapa. Manual ima 54 tipk, pedal 25. Pojedini spremeni so jako značilni, Solicional precej rezek (ker ni gambe), izvrstno se prilegajo troje flavte. Dolce je najnežnejši spremen, tudi on se bliža flavti, mikstura mehko intonirana s tereo skozi celi manual.

Radi nedostatih denarnih pomočkov imajo orgle samo en manual, seveda bi bil dober še drugi. Pedal naj ima še dve tipki in za pol tipke naj bi bil pomaknjen na levo, da bi prišel drugi e pod tretji e manuala. Igralnik je za 5 — 10 cm preblizu orgel, za velikega človeka je malo tesno. — Sicer so pa orgle v vsakem obziru mojstrsko delo, krasno intonirane, skrajno egalizirane in čisto vglahene. Cena 4160 kron.

Na Košljunu (Krk).

Dne 26. aprila so bile slovesno blagoslovljene nove orgle v frančiškanski cerkvi na Košljunu, enajsto delo mojstra Ivana Milaveca v Ljubljani. Dispozicija slove: 1. Principal 8', 2. Gamba 8', 3. Salicional 8', 4. Eolina 8', 5. Cevna flavta 8', 6. Flauto trav 4', 7. Unda maris 4', 8. Mikstura dvojna in trojna, 9. Subbas 16', 10. Viola 8'. — Dva pedalna sklepa, Suboctav copp. II — I, Superoctav copp. II — I, Superoctav copp. I, II., Normalausschalter, štiri zbiralniki, „Schweller“.

Orgle imajo dva manuala, ali na vsakem manualu se morejo igrati vsi spremeni razun pedalnih. Razume se, da so tako omogočene raznovrstne kombinacije. Intonacija je fina, lepo značilna, funkcija točna, zunajnost lična, sapa (85 mm) obilna. Delo je jako solidno, posebno vrednost mu dá „Pedal-Umschalter“ in „Schweller“. Na pritisek desne noge leté vsi registri vrn in nazaj. Material je jako lep. Subbas in nekatere piščali v srednji oktavi so lesene, vse drugo je cin in pocinjeni cink. Posebno ličen in priročen je igralnik. Cena orglam je 4.400 K.

Ljubljana 30. aprila 1908

P. Hugolin Sattner.

Dopisi.

Šentvid nad Ljubljano 1908. — Naj mi bode dovoljeno o svojem cerkveno-glasbenem delovanju v Šentvidu na kratko poročati. Prišedši iz Ljubljane, kjer sem služboval v Trnovski in Sreca Jezusovega cerkvi, sem nastopil tu 1. avgusta 1901. l. Ustanovil in uredil sem mešani cerkveni zbor, ki je bil obenem tudi Blaža Potočnika čitalnice zbor. Zbor šteje: 5 sopranov, 4 alte, 5 tenorov, 4 base.

1). Izvajale so se latinske maše:

P. A. Hribar St. Joseph, in Tota Pulchra, A. Foerster St. Francisci Xaveri, A. Kaim, St. Cecilije, I. Gruber M. Dom II. Missa St. Viti M. Tomcc, I. Kempter, dt. in D., Missa Salve Regina Stehle, M. St. Ioanis zl. podpisaneec; pričela se je učiti tudi lepa Max Filkejeva v G-dur.

2). Graduale: Foersterjeve, P. Hribarjeve, Sattnerjeve, in raznih drugih skladateljev.

3). Ofertorije: Witt, Fajgelj, Pogačnik, Hladnik, itd. za praznike Božič, Veliko noč, in Sv. Rešnje telo pa od podpisanega.

Introit in Communio recitiranje, Gloria patri évet. gl. Foerster. Ob velikih praznikih, kakor tudi ob novih sv. mašah mi je pa blagovolil spremljavo korala posoditi, ker ga cerkev ni imela, čast. gospod pevovodja v semenišču Ferjančič, za kar sem mu bil zelo hvaležen.

4). Tantum ergo vsi iz zvezka P. A. Hribarja in Foersterjevi, Te deum od podpisanega, in od J. Binderja.

5). Ob navadnih mašah se je pelo iz „Slava Bogu“. Mašne, Marijine, Obhajilne, P. Hribar — P. Sattner, kakor tudi od vseh domačih skladateljev, v majniku se je pa več Gr. Riharjevih pelo, harmonizirane od podpisanega.

Zbor je vselej korektno nastopil, pevci so zahajali redno k skušnjam, in bili so zvesti pevovodju. Želeti je, da bi bili povsod taki. Častita duhovščina je vrlo podpirala cerkveno pevece, zlasti pa č. g. svetnik — župnik se je žrtvoval veliko, in tudi v gnetnem oziru podpiral ves zbor. Pevci so mu hvaležni, zlasti pa podpisance.

6). Pevci so imeli malo plačo, od 5 — 15 kron na leto vsak, podpisani pa do 400 kron vsega skupaj.

7). Tudi narodno petje se je gojilo, zbor je pri raznih veselicah, slavnostih, igrah itd. bodisi v Šent Vidu, Ljubljani in tudi drugod nastopal, ter imel priliko pokazati se; zadostil je vselej svoji nalogi.

8). Ustanovil je podpisanec moški zbor l. 1902, kateri vrlo napreduje, in šteje prav dobrih 25 močij, izvaja težje skladbe. Ob poslovlju od obeh zborov sem polagal na srce pevcem, da naj ostanejo v isti, v strajni in lepi zvezi kot dosedaj, tudi mojemu nasledniku.

V šmartno prišedši bodem zopet začel in nadaljeval svojo stanovsko dolžnost z božjo pomočjo. Ko se boče kaj storilo, pa poročim Vam, častiti gospod urednik, kakor tudi čitateljem „Cerkv. Glasbenika“. Do takrat pa pristrčno pozdravljeni!

Ivan Rus.

Št. Vid na Dolenjskem. — Častiti gospod urednik, oprostite, da Vas nadlegujem z nekaterimi vrsticami. Odkar službujem in delujem na cerkvenoglasbenem polju — in tega je že 18 let — še ni prinesel „Cerkv. Glasb.“ nobene črtice o mojem delovanju, čeravno je moj zbor žel tuptam pohvalo ali zahvalo v časopisih. Pred vsem bodi omenjeno, da je bilo tu že mnogo let pristno cerkveno petje.

V Št. Vidu službujem kot organist in pevovodja nad poldrugo leto; prejel sem ob svojem nastopu pet sopranov in štiri alte. A kmalu se mi je začelo to število manjšati. Tedaj mi je bilo potrebno pomnožiti tako, da imamo sedaj šest sopranov, sedem altov, tri tenore, štiri base; tako je sedaj na koru 20 pevskih moči — ženski, moški in mešani zbor.

Kaj se poje pri nas?

1.) Schutzensel-Messe, J. Schweitzer op. 27. 2.) Kind Jesu-Messe, J. Schweitzer op. 26. 3.) Missa Laetentur coeli, Ig. Hladnik op. 9. 4.) Missa Ss. Rosarii B. M. Virg., Ig. Hladnik op. 19. 5.) Messe in D, K. Kempter, op. 9. 6.) Messe zu Ehren der hl. Sofia, Joh. Peregrinus. 7.) Missa in honorem sanctae Ceciliae, A. Foerster op. 15. 8.) Missa in honorem s. Ceciliae V. M., Fr. Kimovec. 9.) Missa solemniss, A. Foerster op. 25, in sedaj bode prišla na vrsto Missa in honorem ss. Cordis Jesu, Fr. Kimovec, da le enkrat izidejo tudi glasovi. Introit, Communio, koralno po novjšem načinu za vse praznike. Graduale — rokopis Fr. Kimovec, za vse praznike. Ofertorije od raznih skladateljev za vse praznike.

Ženski zbor poje skoraj celo „Cantica sacra“ in mislim, da ni preveč, ako omenim, da ta zbor sme biti ponosen na svoje krasne, čiste in jasne glasove. Tudi moški zbor se je „Cantica sacra“ precej dobro poprijel.

Povečnoma že pojemo vse pesmi Rihar renatus, 21 pesmi našemu Gospodu, Fr. Kimovec. Slava Bogu, 20 mašnih, P. A. Hribar in P. H. Sattner, Slava Bogu, adventne in božične, P. A. Hribar. Slava Bogu, postne in velikonočne, P. A. Hribar. Slava Bogu III. zvezek, obhajilne, P. A. Hribar. Petnajst obhajilnih, Igu. Hladnik op. 14. Marijine pesmi, mešani zbor in orgle, P. H. Sattner. Slava Bogu II. zvezek, 23 Marijinih, P. A. Hribar in P. H. Sattner.

Šmarince-Marijine pesmi, Fr. Kimovec. „Ave“, sedemnajst Marijinih, Ign. Hladnik op. 25. Dvajset Marijinih, Igu. Hladnik op. 15. Cecilija I. in II. del.

„Slava Brezmadežni“ in „Ljudsko pesmarico“ rabijo zbori Marijine družbe ter skupno šteje nad 80 pevskih moči. Tako je pel ta zbor na praznik M. čistega spočetja šesteroglasno mašo, Fr. Kimovec, ter razne ženske, moške in mešane zборе. Kaj prijetno je za uho L. Belarja Slovenska maša za tri ženske glasove, priredil Fr. Kimovec, ki je kakor nalašč za Marijine družbe. Toliko za sedaj.

Ivan Šuštar, org.

Razne reči.

— „Fasching“ ga je rešil. Pred par tedni se je s potovanja vračajoči se nek gospod z Dunaja mudil tudi nekaj časa pri nas. Uprav oni dan, ko se je v veliki cerkvi pela figuralna latinska maša (mešani zbor), si je dotični gospod došel ogledat cečkev; kot pristen Čeh po rodu, že po naravi muzikaličen in v istini praktično izvežban, je došel na kor ter prosil, da bi smel biti prisoten ter slušati lepo petje, za kar se on mnogo zanima, koder hodi. Seveda se mu je od strani kora to rado dovolilo. Ker je pa pri nas v navadi, da se pojejo latinske maše s skrajšanim besedilom v Gloriji in Credi, in je glasba bolj gledališka kot cerkvena, se je dotičnemu gospodu čudno zdelo, da smo z Glorio in Credo tako brzo gotovi, zato je vprašal g. kapelnika, zakaj da pojemo tako kratke maše, dasi je znal, kje tiči zajec. On pa je le hotel zvedeti, kdo je temu kriv, da se tako kratke maše pojejo i še to tako trivialne. G. kapelnik je bil na to vprašanje seveda v zadregi, bi li odgovoril istino ali bi se dalo na kak drug način priti lepše iz zadrege. Zato reče, ker je bilo uprav dan pred pustom: To je radi „Faschinga“. Dobro je pogodil, kaj ne, gosp. urednik!

Studenčan.

— Scuola Gregoriana. „Jutro“ v Zagrebu objavlja dne 11. majnika tole iz Rima: Scuola Gregoriana u Rimu, kojom duže vremena sa osobitim marom i spretnošću ravna msgr. Müller, može se u zadnje vrijeme podičiti opet lijepim uspjesima, koji posvjedočuju dobar duh i veliku radnost toga zavoda. Osobitu njegu posvećuje zavod crkvenoj glazbi. Velika priznanja stekao si je pjevački zbor u velikom tjednu i na uskršne blagdane istakavši se u mnogim rimskim crkvama, tako, da bi se moglo reći, da nijedna druga rimska kapela nije na se svratila toliko pozornosti. Osobito se je zbor istakao u nacionalnoj crkvi Anima, gdje su se u velike divili izvedbi Perosijeve mise na uskršne blagdane. Vrjedno je znati, da je zbor Scuole Gregoriane pjevao također u dvorskoj kraljevskoj crkvi del Sudario u velikom tjednu a u prisutnosti samoga dvora, te je od kraljčine majke Margarite bio i nagrađen u znak priznanja. Ali i druge grane rada u tom zavodu na odličnoj su visini. Dokazom je i to, što su ovih dana pri javnom podjeljivanju nagrada najboljim djacima rimskim pitomel ovoga zavoda dobili skoro sve prve nagrade.

Oglas.

Ker je upati (vsaj po popraševanju soditi), da se bo maša na čast presv. Sreca, ki jo „Cerkveni Glasbenik“ letos prinaša, marsikje proizvajala, zato smo dali odtisniti tudi nekaj pevskih glasov, da jih ne bo treba prepisovati. Cena posameznim glasovom à 40 h, 10 glasov 3 K. Tudi partitur bo nekaj na razpolago po K 150 izvod.

Današnjemu listu je pridejana 5. številni prilog.

Odgovorni urednik lista dr. Andrej Karlin. — Odgovorni urednik glasb. priloge Anton Foerster. Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska Zadružna tiskarna v Ljubljani.